

[Indenrigsministeren.]

til, at et saadant Lovforslag nu atter fremsættes, og at man ikke mener endnu paa nærværende Tidspunkt at kunne fremsætte Forslag til en endelig Ordning. Jeg skal med disse faa Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtig Vedtagelse.

Anden Næstformand (Parkov): Derefter har Undervisningsministeren Ordet for at fremsætte de nu anmeldte Lovforslag.

Undervisningsministeren (Byskov): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 222 af 1. Maj 1923 om statsunderstøttede Biblioteker.*

I den nævnte Lov er det bestemt, at den skulde forelægges Rigsdagen til Revision inden Udløbet af Marts Maaned 1928, og dette skete ogsaa under den Form, at der blev forelagt Forslag om Forlængelse af Lovens Gyldighed for et Aar. Der forelaa nemlig den Gang et Forslag, udarbejdet af Biblioteksraadet, men et Forslag, som efter Ministeriets Mening stillede for store Krav til Statskassen, hvorfor der blev optaget Forhandling med Biblioteksraadet om en Ændring i dette Forslag. Disse Forhandlinger, som i Marts i Fjor ikke blev ført til Ende, er saa blevet ført videre i Løbet af det Aar, der er gaaet, og de Krav, Ministeriet maatte stille om Indskrænkning af den økonomiske Rækkevidde af det Lovforslag, som Udvalget havde forelagt, gik Biblioteksraadet ind paa. Derefter blev der imidlertid aabenbaret en væsentlig Uenighed indenfor Biblioteksraadet, idet et enkelt Medlem, der senere fik Tilslutning fra anden Side, havde en væsentlig afvigende Opfattelse af Biblioteksordningen, og da Forholdet er det, at den Bibliotekslov, hvorunder vi arbejder, har virket i 7 Aar, siden 1922, vilde jeg finde det hensigtsmæssigt, ogsaa i øvrigt, at optage en samlet Drøftelse af denne Sag, saa man kan drage Nytte af de Erfaringer, der i Løbet af disse Aar er gjort paa dette Omraade. Jeg tillader mig derfor her at foreslaa, at Fristen for Lovens Revision forlænges et Aar endnu, og i Løbet af dette Aar, i den allernærmeste Fremtid, vil jeg saa søge nedsat et Udvalg til at forberede Lovens Forelæggelse til Efteraaret, et Udvalg, hvori

jeg ogsaa vil ønske de 4 store Partier paa Rigsdagen repræsenteret. Der kan nemlig godt der være adskillige Ting, der kunde fortjene at blive optaget til Drøftelse, og til en Drøftelse, som man ikke saa gerne vil lade Biblioteksraadet ene om, og hvor man kunde finde det hensigtsmæssigt, at ogsaa Folk udenfor Biblioteksraadet, Folk, der er noget mindre fagligt orienterede, kunde gøre Anskuelser gældende. Dette Lovforslag indeholder kun den ene Bestemmelse, at i § 11 i Biblioteksloven ændres „1929“ til „1930“. Idet jeg i øvrigt henviser til de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Jeg har dernæst den Ære at forelægge *Forslag til Lov om Udvidelse af Rigshospitalet.*

Det indenrigsministerielle Udvalg angaaende Administrationen af Statens faste Ejendomme afgav i 1927 en Erklæring, hvori Udvalgets Flertal stillede Forslag om, at Garnisonssygehuset skulde benyttes til Hærens og Flaadens Patienter, og at der skulde opføres de nødvendige Nybygninger for Rigshospitalet paa et Areal bag ved dette Hospital. I Overensstemmelse hermed blev der ved Lov af 31. Marts 1928 tilvejebragt Hjemmel for det nye Garnisonssygehus' Anvendelse for Hær og Flaade, dog saaledes, at der ogsaa blev Plads til en neurologisk Afdeling af Rigshospitalet. Men allerede ved Lovens Behandling blev denne Ordning knyttet nær sammen med Ordningen af Rigshospitalet. Det blev udtalt der og ogsaa ved Forhandlingerne i Rigsdagen, at den nødvendige Udvidelse af Rigshospitalet maatte bringes i Orden saa snart som muligt. De Ønsker, som Rigshospitalet havde fremsat, gik ud paa, at der skulde indrettes en psykiatrisk Afdeling med ca. 100 Senge, en neurologisk Afdeling med 34 Senge, som altsaa nu blev indrettet paa Militærhospitalet, samt en otolaryngologisk Afdeling med 31 Senge, alle med tilhørende Poliklinikker. Det var til lige Tanken, at den Plads, der vilde blive ledig ved Overflytning til Militærhospitalet af den otolaryngologiske Afdeling, skulde anvendes til Udvidelse af Hospitalets medicinske og kirurgiske Poliklinikker, og det blev ved Forhandlingerne i Rigsdagen stærkt betonet, at Staten snarest muligt burde